

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121497725
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:6121497725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., XXX XX D., o zaplatenie sumy 3.143,06 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.143,06 eur, úrok z omeškania vo výške 1.215,12 eur, úrok z omeškania vo výške 111,53 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.119,06 eur od 24.03.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 29.9.2021 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 3.143,06 eur, úrok z omeškania vo výške 1.215,12 eur, úrok z omeškania vo výške 111,53 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.119,06 eur od 24.3.2021 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 28.11.2013 Zmluvu č. 5050078327, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti Zmluvy o úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších právnych predpisov. Žalovaná neplnila stanovené splátky, čím porušila povinnosť v zmysle zmluvy. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.12.2020. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4.469,71 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.119,06 eur, z riadneho úroku vo výške 1.215,12 eur, z úroku z omeškania vo výške 111,53 eur a z poplatkov vo výške 24,00 eur. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 14.02.2022 žalobca ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. na základe Zmluvy o splátkovom úvere poskytol žalovanej úver vo výške 3.900,- eur. Peňažné prostriedky boli pripísané na účet žalovaného ako čerpanie úveru. Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi formou 120 pravidelných mesačných splátok od 15.01.2014 do 15.12.2023 vo výške 76,48 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 5.185,23 eur. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 780,94 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 485,14 eur, na zmluvný úrok 3.915,30 eur a na úrok z omeškania 3,85 eur. Postúpená istina tak predstavovala úhrady žalovaného započítané na istinu (3.900,- eur – 780,94 eur = 3.119,06 eur). Poplatky vo výške 24,20

eur uplatňované v žalobe predstavujú rozdiel medzi poplatkami účtovanými žalovanej podľa Zmluvy o splátkovom úvere vo výške 509,14 eur (poplatky za poistenie a poplatky za upomienky) a medzi úhradami žalovanej započítanými na poplatky 485,14 eur. Zmluvný úrok uplatnený v žalobe vo výške 1.215,12 eur predstavuje rozdiel medzi zmluvným úrokom vyúčtovaným žalovanej podľa Zmluvy o splátkovom úvere vo výške 5.130,42 eur a medzi úhradami žalovanej započítanými na zmluvný úrok 3.915,30 eur. Úrok z omeškania uplatnený v žalobe vo výške 111,53 eur predstavuje rozdiel medzi zmluvným úrokom vyúčtovaným žalovanej podľa Zmluvy o splátkovom úvere vo výške 115,38 eur a medzi úhradami žalovanej započítanými na úrok z omeškania vo výške 3,85 eur.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 21Csp/1/2022-159 zo dňa 28.4.2022, ktorým žalovanú žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca.

5. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 17CoCsp/48/2022–197 zo dňa 19.01.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že v spotrebiteľských vzťahoch proces zosplatnenia pohľadávky, ktorá mala byť splácaná v splátkach, má špeciálny zákonný postup, ktorý nie je možné obísť a vychádza z ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Vyžaduje sa, aby pred úkonom zosplatnenia podľa § 565 OZ veriteľ, teda právny predchodca žalobcu, realizoval voči žalovanej v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, výzvu s upozornením na to, že ako veriteľ plánuje využiť inštitút zosplatnenia úveru, pretože žalovaná je v omeškaní so splnením konkrétnej splátky, kvôli neuhradeniu ktorej sa stane celý dlh zročným minimálne 3 mesiace (§ 53 ods. 9 OZ). Až po márnom uplynutí výzvy na úhradu nedoplatku môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu pohľadávky podľa § 565 OZ. Na to, aby uvedené hmotnoprávne úkony sa stali voči povinnej dlžníčke účinné, musia byť zásielky obsahujúce tento hmotnoprávny úkon, doručené tak, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť. Doručenie je možné považovať vtedy, keď zásielka je prevzatá, ale aj vtedy, ak adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, teda, keď sa dostane tento prejav vôle do sféry dispozície žalovanej ako dlžníčky. Prvoinštančný súd v prejednávanej veci náležitým spôsobom nevyhodnotil pri zisťovaní skutkového stavu, či výzva podľa § 53 ods. 9 OZ a právny úkon zosplatnenia podľa § 565 OZ sú právne úkony, ktoré svojim obsahom spĺňajú všetky hmotnoprávne náležitosti a zároveň, či tieto úkony boli doručené aspoň do dispozície sféry žalovanej. Len za predpokladu, že došlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky, bolo možné postupovať podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a právny predchodca žalobcu bol povinný realizovať písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a sledovať omeškanie žalovanej viac ako 90 kalendárnych dní. Aj vo vzťahu k tejto listine je potrebné skúmať jej obsahové náležitosti a či nastali účinky doručenia tejto listiny aspoň do dispozície sféry žalovanej. Prvoinštančný súd sa náležitým spôsobom nezaoberal uvedenými okolnosťami a nezistil z obsahového materiálu skutkové okolnosti dôležité pre posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne náležitým spôsobom zistiť skutkový stav veci, vyhodnotiť všetky relevantné okolnosti, ktoré predchádzali postúpeniu pohľadávky. Následne súd prvej inštancie posúdi, či podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bola pohľadávka banky náležitým spôsobom na žalobcu postúpená, a teda či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu. Pokiaľ žalobca nezískal túto pohľadávku v súlade so zákonom a pokiaľ nebudú zistené okolnosti majúce vplyv nielen na obsah právnych úkonov, ale aj na ich doručovanie žalovanej, prípadne okolnosti dôležité pre počítanie dĺžky omeškania po doručení výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, bude potrebné žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietnuť. V takom prípade prvoinštančný súd nie je oprávnený zaoberať sa ďalšími okolnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Pokiaľ však budú zistené všetky podmienky pre riadne postúpenie pohľadávky a bude preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, v takom prípade prvoinštančný súd sa bude zaoberať uplatneným nárokom žalobcu čo do základu aj čo do výšky.

6. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a skúmal, či boli splnené všetky podmienky na predčasné spoplatnenie úveru, ktoré sú predpokladom pre existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa žalobca, jeho zástupca, ani žalovaná nezúčastnili. Súd v súlade s § 180 CSP pojednávanie konal v neprítomnosti žalobcu, zástupcu žalobcu a žalovanej.

8. Vykonaným dokazovaním a to najmä listinnými dôkazmi: zmluva o postúpení pohľadávky, špecifikácia postúpenej pohľadávky s dátumom poslednej úhrady 23.5.2019 u žalovanej, zmluva o splátkovom úvere, zosplatnenie úveru, doručienka, VOP, výzva pred zosplatnením z 30.10.2020, doručienka, výzva po zosplatnení úveru z 17.12.2020, doručienka, oznámenie o postúpení pohľadávky, pokus o zmier, výpisy z účtu úveru, špecifikácia postúpenej pohľadávky s uvedením uhradenej sumy žalovanou 5.185,23 eur, splátkový kalendár, rozsudok KS Prešov, súd zistil nasledovný skutkový stav vo veci:

9. Dňa 28.11.2013 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvorila so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“). Predmetom úverovej zmluvy č. 5050078327 bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 3.900,- eur. Zmluvné strany dohodli výšku úrokovej sadzby fixnú do splatnosti 18,90 % p.a., v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Úrok z omeškania bol dohodnutý 5 % ročne so spôsobom poskytnutia úveru jednorazovo. Výška mesačnej splátky predstavovala 76,48 eur k 15. dňu kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky 15.01.2014, s počtom splátok 120. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 15.12.2023. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) bola vypočítaná na 22,13 % a priemerná hodnota RPMN 13,43 %. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 9.187,28 eur. Keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.10.2020 žalovanej oznámil, že ku dňu 30.10.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.549,66 eur. Zároveň ju vyzval, aby uhradila dlžnú sumu do 15 dní od doručenia výzvy a v prípade neuhradenia ju upozornil na možné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Zásienka bola doručovaná podľa bodu 10.5 Všeobecných obchodných podmienok na poslednú známu adresu žalovanej, a to na adresu uvedenú v zmluve: XXX XX D., E. F. XXXX/XXX, nakoľko žalovaná neoznámila právnomu predchodcovi žalobcu žiadnu inú adresu na doručovanie listín. Zásienka s výzvou bola vrátená právnomu predchodcovi žalobcu s poznámkou „adresát neznámy“. Dňa 02.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej zosplatnenie celého úveru s dlžnou pohľadávkou vo výške 4.231,77 eur, ktorú mala uhradiť do 15 dní. Zosplatnenie úveru bolo žalovanej doručené dňa 07.12.2020 (tretí deň od odoslania zásielky v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok) s tým, že zásielka bola vrátená neprevzatá s poznámkou „adresát neznámy“. Dňa 17.12.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na uhradenie už zosplatneného celého úveru s upozornením, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy je banka (právny predchodca žalobcu) postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zásienka bolo žalovanej doručená dňa 28.12.2020 (tretí deň od odoslania zásielky v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok) s tým, že zásielka bola vrátená neprevzatá s poznámkou „adresát neznámy“. Dňa 23.03.2021 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0215/2021/CE medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Dňa 30.03.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky. Dňa 18.08.2021 žalobca zaslal žalovanej pokus o zmier.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v rozhodnom čase k 31.12.2020, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

16. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní Zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka). Vzťahy medzi stranami sporu vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne formou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník, možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v ust. § 52 v znení od 01.04.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne. Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom Európskej únie a spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ).

17. Pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby sa skúmalo, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti. Preto bolo potrebné najprv sa vysporiadať s tým, komu právo na zaplatenie patrí, teda komu svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia.

18. Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy titulom uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. č. 0215/2021/CE zo dňa 23.03.2021, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovanej s prísl. postúpená z postupcu, ktorým bola Slovenská sporiteľňa, a.s. Banka môže svoju pohľadávku voči klientovi postúpiť podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aj bez súhlasu klienta písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, vtedy, ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a súčasne musia byť dodržané pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.

19. Právny predchodca žalobcu dňa 03.11.2020 zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej sumy úveru (zo dňa 30.10.2020), nakoľko žalovaná vykonala splátku úveru naposledy dňa 23.05.2019. Vo výzve súčasne žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy je právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Výzva bola doručovaná v súlade s bodom 10.5 Všeobecných obchodných podmienok na poslednú známu adresu žalovanej, a to na adresu uvedenú ako adresa bydliska v zmluve – 058 01 Poprad, Továrenská štvrť 4937/107, keďže žalovaná neoznámila žiadnu inú adresu na doručovanie písomností. V súlade s bodom 10.5. Všeobecných obchodných podmienok mal právny predchodca žalobcu za to, že doručenie na uvedenú adresu je riadnym doručovaním zásielky. Zásielka s výzvou bola vrátená právnenému predchodcovi žalobcu s poznámkou „adresát neznámy“. Zásielka sa v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok považovala za doručenie tretím dňom od odoslania zásielky. Súd posúdením obsahu uvedenej výzvy má zo, že boli splnené náležitosti stanované § 53 ods. 9 OZ pre zosplatenie úveru. Žalovaná bola viac ako tri mesiace v omeškaní so splácaním úveru (posledná splátka 23.05.2019, výzva bola zaslaná dňa 03.11.2020) a právny predchodca jej určil lehotu 15 dní na zaplatenie celej dlžnej sumy pred samotným zosplatením úveru. Dňa 04.12.2020 právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyhotovené dňa 02.12.2020. Zásielka s oznámením bola doručovaná na poslednú známu adresu a v súlade s bodom 10.5. Všeobecných obchodných podmienok mal právny predchodca žalobcu za to, že doručenie na uvedenú adresu je riadnym doručovaním zásielky. Zásielka s výzvou bola vrátená právnenému predchodcovi žalobcu s poznámkou „adresát neznámy“. Zásielka sa v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok považovala za doručenie tretím dňom od odoslania zásielka t. j. dňa 07.12.2020. Súd posúdil obsah oznámenia a dospel k záveru, že oznámenie spĺňa náležitosti podľa § 565 OZ, keď možnosť zosplatenia úveru vyplývala z ustanovenia bodu 10. časti I. Zmluvy o splátkovom úvere a právo zosplatenie bolo použité v lehotách podľa § 53 ods. 9 OZ. Dňa 21.12.2020 zaslal právny predchodca žalobcu žalovanej výzvu na úhradu zosplateného úveru vystavenú dňa 17.12.2020 a súčasne jej oznámil, že v prípade jej neuhradenia postúpi pohľadávku tretej osobe. Aj táto zásielka bola doručovaná na poslednú známu adresu a v súlade s bodom 10.5. Všeobecných obchodných podmienok mal právny predchodca žalobcu za to, že doručenie na adresu žalovanej uvedené v zmluve je riadnym doručovaním zásielky. Zásielka s výzvou bola vrátená právnenému predchodcovi žalobcu s poznámkou „adresát neznámy“. Zásielka sa v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok považovala za doručenie tretím dňom od odoslania zásielka t. j. dňa 28.12.2020. Dňa 23.03.2021 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok č. č. 0215/2021/CE medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom. Postúpenie bolo oznámené žalovanej listom zo dňa 30.03.2021. K postúpeniu pohľadávky pritom došlo v situácii, kedy žalovaná bola v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči právnenému predchodcovi žalobcu, čím bola splnená aj podmienka postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

20. Tak ako súd konštatoval vyššie, má za to, že z hľadiska obsahu jednotlivých úkonov právneho predchodcu žalobcu ako aj zákonom ustanovených lehôt boli splnené hmotnoprávne podmienky postúpenia pohľadávky voči žalovanej na žalobcu. Podľa záverov odvolacieho súdu je úlohou súdu prvej inštancie okrem posúdenia obsahu úkonov predchádzajúcich postúpeniu pohľadávky skúmať aj ich doručenie aspoň do dispozičnej sféry žalovanej. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov sa spravuje ustanovením § 45 ods. 1 OZ, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Ide o tzv. teóriu dôjdenia, podľa ktorej sa pri hmotnoprávných úkonoch nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti obsahujúcej právny úkon. Stačí, že prejav vôle dôjde určenej osobe, resp. je jej doručený t.j. že sa dostane do sféry jej dispozície. Týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči tejto osobe (adresátovi). Sférou dispozície adresáta sa pritom rozumie objektívna možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah, ako to konštatuje Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28.1.2011, sp.zn. 5Cdo/129/2010 (R 27/2011): „Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnú istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“ Uplatňovanie teórie

dôjdenia zabraňuje situáciám, kedy by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Rozhodujúce je preto objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Dôjdením do sféry vplyvu adresáta sa tak rozumie napríklad vhoďenie listu do jeho schránky. Z hľadiska doručovacej adresy a teórie dôjdenia pritom platí, že adresát nemôže v dôsledku porušenia povinnosti oznámiť novú adresu získať výhodnejšiu pozíciu t. j. zabránenie právnych účinkov doručovaných právnych úkonov, oproti osobe, ktorá doručovala (konala) v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Ak teda v predmetnej veci doručoval právny predchodca písomnosti týkajúce sa zosplatnenia úveru na adresu žalovanej v súlade so zmluvnými podmienkami na jej poslednú známu adresu, a tieto písomnosti sa nepodarilo doručiť z dôvodu, že adresát bol neznámy, v súlade s teóriou dôjdenia je potrebné uvedené písomnosti považovať za doručené žalovanej.

21. Vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť ma súd za to, že v predmetnom prípade boli splnené podmienky pre riadne postúpenie pohľadávky, a tým bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu sa súd vzhľadom na uvedený záver zaoberal uplatneným nárokom žalobcu čo do základu a výšky.

22. Právny vzťah medzi stranami sporu je vzťah spotrebiteľský, kde na strane žalobcu vystupuje dodávateľ a na strane žalovanej spotrebiteľ. Tento vzťah je preto potrebné posúdiť podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

23. Súd mal v konaní preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvorila so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere. Predmetom úverovej zmluvy č. 5050078327 bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 3.900,- eur. Zmluvné strany dohodli výšku úrokovej sadzby fixnú do splatnosti 18,90 % p.a., v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Úrok z omeškania bol dohodnutý 5 % ročne so spôsobom poskytnutia úveru jednorazovo. Výška mesačnej splátky predstavovala 76,48 eur k 15. dňu kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky 15.01.2014, s počtom splátok 120. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 15.12.2023. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) bola vypočítaná na 22,13 % a priemerná hodnota RPMN 13,43 %. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 9.187,28 eur. Žalovaná uhradila celkom 5.185,23 eur.

24. Vzhľadom na to, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, súd bol povinný preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok k zmluve, avšak dospel k záveru, že zmluva neobsahovala takéto neprijateľné podmienky a taktiež súd venoval pozornosť aj zmluvnej RPMN, ktorá bola vo výške 22,13 %, a teda nepresiahla najvyššiu prípustnú výšku odplaty rovnajúcu sa dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, ktorá bola ku dňu uzavretia zmluvy vo výške 13,43 %.

25. Súd preto žalobe vyhovel v celom rozsahu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Súd priznal zákonný úrok z omeškania v zákonnej výške od prvého dňa omeškania žalovanej.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. tak, že žalobcovi, ktorý bol úspešný v plnom rozsahu, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.